

«Ὁ Οἰκουμενισμὸς βεβαίως εἶναι αἵρεσις»*

«Οἱ διαθρησκειακὲς προσευχὲς καὶ τελετὲς» ἀπάδουον
«πρὸς τὴν ὀρθόδοξη Ἐκκλησιολογία καὶ τὴν κανονικὴ τάξη Αὐτῆς»

ΕΙΝΑΙ πράγματι ἐλπιδοφόρες καὶ πρέπει νὰ χαιρετισθοῦν μὲ ἰδιαίτερη ἱκανοποίηση ὠρισμένες ὄντως σημαντικὲς δηλώσεις καὶ ἐνέργειες ἀντι-οικουμενιστικοῦ χαρακτῆρος ἐκ μέρους τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστοδούλου καὶ τῆς ὑπ' αὐτὸν Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

α) Ὁ κ. Χριστόδουλος, σὲ συνέντευξί του τὴν 24.5. 1998, ἐδήλωσε ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς τὰ ἑξῆς:

«Ὁ Οἰκουμενισμὸς, πραγματικὰ ἔτσι ὅπως ἔχει ἐπικρατήσει καὶ σηματοδοτεῖται ὁ ὅρος αὐτός, βεβαίως εἶναι αἵρεσις, διότι σημαίνει ἀπάρνησιν βασικῶν χαρακτηριστικῶν γνωρισμάτων τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως, ὅπως εἶναι, φερ' εἰπεῖν, ἡ ἀποδοχὴ τῆς θεωρίας τῶν κλάδων... Ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία - τέρμα, σ' αὐτὸ δὲν γίνεται συζήτησις· καὶ ἐπομένως, πᾶς ὅστις πρεσβεύει τὰ ἀντίθετα μπορεῖ νὰ λέγεται οἰκουμενιστὴς καὶ ἐπομένως εἶναι αἵρετικὸς»¹.

β) Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, στὴν τελευταία της Συνεδρία τῆς 141ης περιόδου (26-27.8.1998) ἐνέκρινε - ἐκτὸς τῶν ἄλλων - **τρεῖς σαφῶς ἀντι-οικουμενιστικὲς ἐνέργειες** τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Χριστοδούλου, στὶς ὁποῖες εἶχε προβῆ **συνοδικῆ ἐξουσιοδοτήσις**²:

Διαθρησκειακὴ Διεθνὴς Συνάντησις «*Λαοὶ καὶ Θρησκείες*»
Βουκουρέστι Ρουμανίας, 30.8 -1.9.1998.

σκειιακὴ Συνέλευση» (Ρώμη, 24-29.10.1999):

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δηλώνει, ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ συμμετάσχει σὲ τέτοιου εἴδους Διαθρησκειακὲς Συνελεύσεις λόγῳ σχετικῶν ἀποφάσεων, οἱ ὁποῖες ἔχουν ληφθῆ ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας».

1. Ἀπάντησις ἀρνητικὴ πρὸς τὸν καρδινάλιο κ. Φραγκίσκο Ἀρίνζε, «Πρόεδρος τοῦ Ποντιφικικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ Διαθρησκευτικοῦ Διαλόγου τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας», ὁ ὁποῖος εἶχε προσκαλέσει τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος νὰ ὀρίση ἐκπροσώπους σὲ «Διαθρη-

2. Ἀπάντησις ἐπεξηγηματικὴ πρὸς τὸν πρόεδρο τοῦ «*Συμβουλίου Καθολικῶν Ἐταιρειῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἀγγλίας*» ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

νὰ περιορίσῃ τὸν Διάλογο μὲ τὸν Ἀγγλικανισμό, «λόγῳ τῶν ἀκραίων ἀποκλίσεων» τῶν Ἀγγλικανῶν «ἀπὸ τὴν Βιβλικὴ καὶ τὴν Πατερικὴ Παράδοσιν».

3. Ἀπάντησις ἀρνητικὴ πρὸς τὸν πατριάρχη Ρουμανίας κ. Θεόκτιστον, ὁ ὁποῖος εἶχε προσκαλέσει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος στὴν *Διαθρησκειακὴ Διεθνῆ Συνάντησι* «*Λαοὶ καὶ Θρησκείες*» (Βουκουρέστι, 30.8 -1.9.1998) :

«Ὁ Ἅγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν θὰ συμμετάσχη σπὴν ἐν λόγῳ Διεθνῇ Συνάντησιν λόγῳ εἰλημμένων ἤδη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δεσμευτικῶν ἀποφάσεων περὶ τῆς μὴ συμμετοχῆς τῆς σὲ διαθρησκειακῆς προσευχῆς καὶ τελετῆς ἀπάδουσης πρὸς τὴν ὀρθόδοξην ἐκκλησιολογία καὶ τὴν κανονικὴ τάξιν Αὐτῆς καὶ πρὸς ἀποφυγὴν σκανδαλισμοῦ τοῦ ποιμνίου».

* * *

ΕΥΧΟΜΕΘΑ εἰλικρινὰ νὰ συνεχισθοῦν καὶ πληθυνθοῦν δηλώσεις καὶ ἐνέργειες τοιαύτης φύσεως, διότι μόνον μία συνεπὴς κριτικὴ στάσις θὰ ὀδηγήσῃ στὴν πατερικὴ ἀντιμετώπισι τῆς ὄντως αἰρετικῆς **Οἰκουμενικῆς Κινήσεως**.

Εἶναι καιρὸς πλέον νὰ ἀλλάξῃ ὁ μακαριώτατος ἀντίληψι γιὰ τὴν ὕπαρξι δῆθεν δύο **Οἰκουμενισμῶν**: ἐνὸς «*νοσηροῦ*» καὶ ἐνὸς «*ὕγιου*»³, ἐφ' ὅσον τὸ θεμέλιον ἀκόμη καὶ τοῦ θεωρουμένου ὡς δῆθεν «*ὕγιου Οἰκουμενισμοῦ*», δηλαδὴ ἡ γνωστὴ **Ἐγκύκλιος τοῦ 1920** τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶναι ἡ νεόκοπος «**Βαπτισματικὴ Θεολογία**», ταυτιζομένη ἀσφαλῶς μὲ τὴν «**Θεωρία τῶν Κλάδων**»⁴.

Ἐν κατακλεῖδι, ὁ μακαριώτατος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἀρχιερεῖς τῆς *Καινοτομίας* θὰ πρέπει νὰ προβληματισθοῦν βαθύτατα γιὰ τὸ ἀναγκαῖον τῆς **ἀπορρίψεως**, ἀλλὰ καὶ **κατακρίσεως** ὅλων τῶν ἀντορθοδόξων θεολογικῶν ἀπόψεων καὶ κανονικῶν παρεκκλίσεων πού ἔχει παραγάγει ἡ **Οἰκουμενικὴ Κίνησις** μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων **Οἰκουμενιστῶν**.

Ἐπίσης δέ, νὰ προβληματισθοῦν βαθύτατα, γιὰ τὸ δυνατόν τῆς περαιτέρω **κοινωνίας** τῶν μὲ τοὺς συνεχῶς παρεκτρεπομένους ὀρθοδόξους **Οἰκουμενιστάς**, «**ὡς μὴ στοιχοῦντις τῇ ὑγιοῦσῃ τῆς πίστεως διδασκαλίᾳ**»⁵, ὡς θὰ ἔλεγε καὶ θὰ ἔπραττε ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης.

Μία τοιαύτη θεάρεστος στάσις θὰ ἀνοίξῃ τὸν δρόμο καὶ θὰ ὀδηγήσῃ πλησιέστατα πρὸς τὴν ὑλοποίησιν τοῦ ὁράματος τῆς ἐπανενώσεως τῶν διηρημένων Ὀρθοδόξων ἐξ αἰτίας τῆς **αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ** καὶ τοῦ ἀμέσου ἀποτόκου αὐτοῦ, δηλ. τῆς **Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας**.

-
- (*) Περιοδ. «**Ορθόδοξος Ἐνημέρωσις**», ἀριθ. 30/Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 1998, σελ. 125, 128.
1. Συνέντευξις στὸν **π. Κωνσταντῖνο Στρατηγόπουλο** στὴν ἐκπομπή «**Ράδιο-Παράγκα**» τὴν 24.5.1998· βλ. καὶ περιοδ. «**Παρακαταθήκη**» Θεσσαλονίκης, ἀριθ. 1/Ἰούλιος-Αὔγουστος 1998, σελ. 4.
  2. Βλ. περιοδ. «**Ἐκκλησία**», ἀριθ. 15/15.8 - 1.9.1998, σελ. 634β· βλ. καὶ ἔφημερ. «**Χριστιανική**», Πέμπτη 10.9.1998, σελ. 8 (θέματα Β 3, 4, 5).
  3. Βλ. σόγια σχετικά μὲ μίαν συνέντευξι, τὴν ὁποία παρεκώρπησε ὁ κ. Χριστόδουλος ὡς μητροπολίτης Δημητριάδος, στὸν τηλεοπτικὸ σταθμὸ «**Τηλεώρα**» τὴν 17.2.1995· περιοδ. «**Ἐκκλησία**», 1.4.1995, σελ. 257β-258α («**Υγιὴς Οἰκουμενισμός**»): ἔφημερ. «**Ὁρθόδοξος Τύπος**», ἀριθ. 1115/24.2.1995, σελ. 4 («**Ὁ Σεβ. Δημητριάδος διὰ φλέγοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα**», «**Τηλεοπτικὴ ὀρθοτόμπος**»).
  4. Βλ. **Ἰωάννου Ν. Καρμίρη**, *Δογματικῆς Τμημα Ε΄, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησιολογία*, σελ. 241, 242, 243 καὶ ἰδίως τὴν ὑποσημείωσι τῆς σελ. 243, Ἀθῆναι 1973· **βλ. ἄρθρον**: «**Ἡ "βαπτισματικὴ θεολογία" τῶν Οἰκουμενιστῶν: ἑτέρα μορφή τῆς προτεσταντικῆς "θεωρίας τῶν κλάδων"**», περιοδ. «**Ὁρθόδοξος Ἐνστασις καὶ Μαρτυρία**», ἀριθ. 26-29/Ἰανουάριος-Δεκέμβριος 1992, σελ. 34-43· βλ. ἐπίσης τὸ ἄρθρον τοῦ **Καθηγητοῦ Ἀνδρέου Θεοδώρου**, «**Βαπτισματικὴ Θεολογία**», περιοδ. «**Ὁρθόδοξη Μαρτυρία**» Κύπρου, ἀριθ. 51/Χειμῶνας 1997.
  5. **Ὁσίου Θεοδώρου Στουδίτου**, ΡΓ τ. 99, στλ. 1120Α/Ἐπιστολὴ Α΄, «**Τῆ Εἰκονομαχικῆ συνόδῳ**», *Ε.Λ.ΙΙ*.